

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 101
(abril de 2019)

**Argelia: El pueblo se levanta
¿Hacia dónde va China?
Venezuela: Una nación
bajo asedio, que resiste**

La Veritat núm. 101, disponible

L'edició en castellà de la Veritat 101 ja està impresa. I disponible per a tot militant, treballador o jove interessat.

Abast i significat de la mobilització del poble algerià

En el moment en què la revista entra en impremta, la mobilització de milions d'homes i de dones contra el règim marca una ruptura, una inflexió que marcaran els esdeveniments que segueixin. Es tracta del combat per la independència de classe del moviment obrer, de la lluita contra el capital i les seves contrareformes, i per tant de la necessitat de construir partits en les formes particulars de la situació actual.

El règim, davant una mobilització creixent, ha intentat una maniobra: va anunciar que el President ja no es presentava per a un cinquè mandat i que ajornava les eleccions fins a la celebració d'un conferència nacional. Un intent de mantenir i rentar-li la cara el règim.

És un mètode que han utilitzat sovint els governs confrontats a un aixecament.

En la UGTA, el secretari nacional, que va donar suport al cinquè mandat, es veu cada vegada més desautoritzat. Està plantejada l'opció de celebrar un congrés perquè els afiliats recuperin el control del seu sindicat.

Aquesta mobilització del poble algerià és expressió de la situació mundial, és un advertiment. Indica que els treballadors i els pobles ja no poden aguantar el règim capitalista, que només queda el camí del combat per acabar amb ell.

Des del inici de la mobilització, el Partit dels Treballadors i els seus militants estan amb el poble algerià contra el règim. S'han pronunciat clarament contra qualsevol intent de rentar la cara d'aquest i han assenyalat que la conferència nacional proposada pel règim només busca preservar-lo. L'única sortida és una Assemblea Nacional Constituent sobirana que liquidi les institucions antidemocràtiques. El PT dóna suport a totes les mobilitzacions i crida a constituir comitès populars.

S'obre una nova situació, quedant els esquemes del passat en dubte per les formes actuals del desenvolupament de la lluita de classes. Els revolucionaris han de fer seu sense reserves aquestes formes per a inserir-se en els processos que s'estan desenvolupant.

A on va la Xina?

S'ha convertit la Xina en una potència imperialista i la burocràcia xinesa en una nova classe social? L'article és una primera contribució sobre aquestes qüestions.

Analitza els successius canvis des de la revolució de 1949: la ruptura amb l'imperialisme i les contradiccions de la burocràcia xinesa; l'obertura al capitalisme a partir de 1978. Són importants els canvis econòmics. Utilitzant una massa de treballadors migrants sotmesos al sistema del passaport interior, el règim ha ofert als inversors estrangers una mà d'obra atractiva a baix cost (286 milions en 2017). La guerra comercial Estats Units – la Xina llançada per Trump ha alentit el creixement xinès obrint dissensions en la burocràcia.

L'article analitza els conflictes laborals. L'Estat xinès està sotmès a una pinça exercida per la pressió de l'imperialisme i la de la classe obrera xinesa.

Originàriament, era un Estat basat en l'expropiació del capital, però que va obrir la porta a la introducció del capital a la Xina i s'insereix cada vegada més en el mercat mundial mitjançant l'exportació de capitals, però sempre sota el control de la burocràcia xinesa que no és una nova classe social. El qüestionament de la propietat estatal significaria deixar al carrer a centenars de milions de treballadors, com s'està veient ja en el sector privat i en algunes branques de l'economia estatal, amb reestructuracions contra les quals es mobilitzen els treballadors.

Veneçuela, una nació assetjada que resisteix

L'article presenta l'evolució del país des de la repressió de les manifestacions del 21 de febrer de 1989 contra un pla d'ajust estructural del FMI.

L'elecció de Chávez en 1999 com a President de la República va comportar un canvi fonamental: l'elecció d'una Constituent, nacionalitzacions, llei de protecció dels treballadors. L'imperialisme nord-americà va organitzar un cop d'estat en 2002. La mobilització de masses va escombrar als colpistes en 72 hores.

Des de llavors, els Estats Units intervenen constantment per a desestabilitzar al govern. L'article exposa les principals etapes. L'agreujament de la crisi econòmica als Estats Units ha portat a Trump a endurir les seves pressions i després a em-

prendre una lluita a mort per recuperar el control del seu feu. Desenvolupa una ofensiva iniciada amb el cop d'estat judicial al Brasil, que afecta a tota Amèrica Llatina. Però la política de Chávez de resistència no ha modificat la dependència de les exportacions petrolíferes, la qual cosa facilita els atacs econòmics basats en baixar el preu del petroli. L'article analitza les mesures de bloqueig econòmic preses pels Estats Units. El cop de força de Guaidó va ser un fiasco. I acaba assenyalant les possibles perspectives: tot indica que la intervenció nord-americana continuarà en una forma militar, directa o indirecta.

Com a conclusió s'evoquen les mesures d'emergència necessàries per a fer front a la ingerència imperialista: indexació dels salaris en relació amb els preus, control del canvi de divises, lluita contra la corrupció, reforçar la solidaritat internacional.

Mèxic: una nova situació política

L'accés de López Obrador al govern i la conquesta de la majoria de la Cambra de Diputats i del Senat pel seu "movimiento Morena" han provocat un canvi de l'estat d'ànim dels treballadors. Importants vagues han aconseguit augments salarials del 20%.

Obrador ha pres decisions que han sacsejat el país, en referència a la companyia de petroli i a l'electricitat.

La contrareforma de l'ensenyament està en dubte, però la modificació de la llei xoca amb les institucions i amb l'oposició dels partits institucionals.

Encara que reconegui que seria necessària una Assemblea Constituent per a efectuar algunes reformes, Obrador no pretén posar-la en marxa abans de sis anys.

En el moviment obrer comença a aparèixer la necessitat de la unitat de les centrals sindicals independents, al mateix temps que ha de continuar la lluita per la derogació de totes les contrareformes.

Notes sobre Europa

Aquestes Notes precisen les modificacions produïdes en l'últim període:

- El *bréxit* posa de manifest l'atzucac social i econòmic a què s'enfonsa el país, lligat a la marginalització de tota l'economia europea.
- Deu anys després de la crisi financera de 2008, Europa no és capaç de resistir a la dura guerra comercial pel repartiment dels mercats; la burgesia anglesa està escindida entre la fracció que vol orientar-se cap a Àsia i la que té la seva sort lligada a les indústries europees.
- L'origen de l'explosió espontània de les Armilles Grogues cal buscar-lo en una nova combinació de forces polítiques, marcada pel rebuig dels aparells dirigents de les organitzacions de classe.

- D'aquí deriven noves disposicions: "A les portes d'una irrupció de les masses en tota Europa, no tenim temps per a formar i arrelar un partit capaç d'exercir un paper dirigent. La selecció s'efectuarà en el terreny de l'acció."

Trets generals de la situació de l'Orient Mitjà

L'article examina en primer lloc la política de Trump a l'Orient Mitjà, i després les conseqüències de les seves decisions: una militarització en progressió constant, amb els diferents estats enredats en conflictes entre ells i nombrosos interessos estratègics en joc: petroli, rutes marítimes.

La caiguda del preu del petroli obliga als estats més poderosos a buscar noves sortides.

Trump ha anunciat brutalment la retirada de les tropes nord-americanes de Síria, creant reaccions en cadena que reforcen el caos en tota la regió.

La resistència palestina és una peça fonamental de tot l'Orient Mitjà; s'expressa de forma diferent segons els territoris.

La crisi crònica del capitalisme

Aquest article mostra que ja no estem en el període de les crisis periòdiques del capitalisme en les quals, després d'una purga, acomiadaments, liquidació de capital, reestructuracions, es reprenia una acumulació de capital que durava més o menys. Contràriament a les tesis d'economistes amb etiqueta d'esquerres o keynesians, la crisi no es deu a una mala gestió, a una distribució insuficient de les riqueses. Prové del funcionament mateix del capitalisme.

Aborda aquest article els mecanismes examinats per Marx. Encara que l'atzar tingui un paper en l'encadenament dels esdeveniments, es produeix com a expressió de la necessitat, és a dir, com a forma original no previsible d'aquesta necessitat. La crisi de 1971, que és una inflexió, o la de 2007, són expressions dels mecanismes del capitalisme.

Les forces productives ja no poden desenvolupar-se. L'acumulació de capital, que prossegueix, s'efectua amb sacsejades violentes: guerra comercial, militarització, cracs, que només són resultats indirectes del combat que lliura la burgesia per a contrarestar el descens de la taxa de benefici elevant la taxa d'explotació del treball assalariat.

La crisi crònica del capitalisme expressa la impossibilitat de reformar-lo.

Dossier: homenatge a Karl Liebknecht i a Rosa Luxemburg

Fa cent anys, el 15 de gener de 1919, aquests dirigents excepcionals de la classe obrera alemanya van ser assassinats per ordre del govern socialdemòcrata.

Per a retre'ls homenatge, es publiquen dos textos poc coneguts de Trotski, de 1919 i de 1932.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta